

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopise se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inserterov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 28.

V Ptuj v nedeljo dne 14. julija 1907.

VIII. letnik.

Prazne besede.

Vi, ki ne poznate kmetijskega življenja, ki živite v razkošju svojih palač in uživajte plodove dela, ki vam je bilo vedno tujo, — in vi, ki sedite pri zeleni mizi ter jahate svoje paragafe brez osira na življenje in življenske potrebe, — in vi, ki niste kmetje, delavci, obrtniki, predavajte si sledeči položaj: — Kakor večkrat prejehala je nevsmiljena toča tudi lansko leto Haladom vse vinograde. Preje že, pred leti, je tučila trtna uš vse nade in zadnje svoje krvave kapljice so vtaknili kmetje v ušive vinograde, da jih zboljšajo z novimi nasadi. Lani pa je bila brezsrčna usoda v eni uri vse v tla in — kmet je stal ob uničenih vinogradih in vil roke za ni vedel, kako bode zamašil nedolžni svoji čisti lačna usta. A zopet se je kmet vzdignil in napel vse moči in zopet je poskušal khati. Vse je kazalo dobro; mrz je vinogradom precej škodoval, ali vendar je bilo upanje na dobro trgatve veliko. Grozd je bil lepo razvit. Takrat pa pride črni oblaček, vsaka minuta počenja večji, beli bliaki švigajo po zraku, votlo toni gromenje in toča bije, kakor božja šiba, bije brez vamiljenja, bije in bije in uniči v pol nade istradanega kmeta. . . Kako otroke rediti, tri kako davke plačati, kako živeti? . .

To je slika! In takih slučajev bi popisali lahko brez števila. Ne samo v vinogradih, — pa živinoreji, na travnikih in poljih, v gozdu in na njivi se kaže ta grozna usoda kmetijskega človeka! In v ozadju prihaja grozna pošast s črnimi rokami — lakota! . .

V tem hipu pa prihajajo gospodje, ki so jih kmeti odposlali v državni zbor, da kujejo zakone — kmetu v prid. Prihajajo poslanci in Ptuj porabi vse svoje moči, da postane kakšni pravi trgovec komercialni svetnik ali da dobi bogata učiteljica poštarsko službo. — Ježovnik in Boblek pa interpellirata ministra zaradi nemilih uradnikov, — Grafenauer se obnaša kot pokorni sluga duhovščine in klerikalni poslanci plešejo po piščalki sebičnih kaplanov. . .

Fraze, prazne besede, prazna pena na mesto — dela! Človek bi lahko obupal, ko zasleduje to prazno besedičenje ali pa bi proklinjal, da onemogoči neizobrazba vsak napredek. . . Fraze, prazne besede! O „slovanski vzajemnosti“ kričijo, svojega slovenskega kmeta pa pustijo strahotiti! O „majki Slaviji“ pojejo, kmet pa naj bere „živio“, ko mu kruli zelodec in ga kliče bini. . . Fraze, prazna pena! Časa ni, da bi se brigali za jezik, v katerem naj si pripovedujemo prvo revščino! Napolnite kmetu denarnico, naladite mu gospodarska poslopja, odženite špekulatorja od njegove hiše in — potem vam bode radovoljno pel: „naprej zastava Slava“. . .

Zdaj pa ne potrebuje naš kmet lepih pesni, temveč — denarja! Zdaj ne potrebuje praznih besed, temveč — gospodarskega dela! To je nazor, ki ga mi naprednjaki vedno ponarjavamo in ki nas dela nepremagljive! Delo je vir vsega! In zato — proč s frazo, proč s prazno besedo, proč z netrno politiko!

Ne samo po naših vinogradih, po vsem našem gospodarstvu vije toča! Ne samo po naših poljih je slaba žetev, temveč tudi

v duši ljudstva! Zato odnehajmo od praznega besedičanja; — stisnimo zobe skupaj, ne obupajmo in ne podajmo se in — prazni frazerji bodo izginiti, političarji se bodo izgubili, — mi pa bomo prisilili vlado, državo, deželo in celi svet, da nam dajo, kar je naše. . .

Politični pregled.

Politični položaj ne dopušča še nikakršnega upanja, da bi se zboljšalo stanje ljudstva. Pomislimo le to: od vseh strani prihajajo poročila o toči, povodnji, slabi žetvi, — v zbornici pa se gospodje poslanci prepirajo v 9 jezikih. Ja, 9 jezikih; namško, češko, poljsko, rusinsko, hrvaško, slovensko, srbsko, italijansko in rusko. Ruskega doslej še nismo čuli v zbornici, posl. Markov pa je tudi to vpeljal. Upati je, da se pojavi prihodnjič poslanec, ki bode govoril po kitajsko ali hotentotovski. . . Isti smešni pomen imajo gotovi nujnostni predlogi. Predlaga se vse napretek, samo da zbornica ne pride do resnega dela. In ako se vpoštevata dejstvo, da znajo poslanci v novi zbornici še bolj psovati kakor so psovali v stari, potem preide človeka res žalost. Pametnejši poslanci so se vendar pričeli v prostih zvezah združevati. Tako imamo zdaj v zbornici kmetijsko zvezo, kateri je pristopilo nad 260 poslancev. Nadalje imamo zvezo advokatov, obrtnikov, sodnikov, industrijev itd. Največ preglaščeno delo zdaj vprašanje zborničnega jezika. Kako se bode ta zadeva rešila, o temu še ne moremo ničesar reči.

Državni zbor. 7. s. e. j. a. Vložilo se je razne predloge in stavilo razna vprašanja. Potem je pričela zbornica razpravo o nujnostnem predlogu glede volilne sleparije v Galiciji. Posl. Hudec (soc. dem.) je govoril prvi in je prišlo med njegovim govorom do burnih prizorov. Hudec je napadel vlado, češ da je dala ta poljski žlahti prosto roko pri slepariji. V Kolomei se je glasovnice na prozornem papirju tiskalo, tako da volitev ni bila tajna. V Tarnovu se je volilce zaplato, ako niso ministra volili. Na ljudi se je dragonce našuntalo. V Kolomei se je plačalo za vsak glas 20 K. Poljak Koliser je plačal sam 40.000 K. Govor posl. Hudca je bil vedno s prepričnim moten. Za njim je govoril dr. Liebermann (soc. dem.), ki je popisal krvave dogodke, kateri so se zgodili pri volitvah v Przemslu. Malo je pri temu govoru manjkalo, da bi se poslanci ne stegli. Posl. Okunjevski (Rusin) je popisal škandalozne gališke razmere. Ravno tako so govorili pol. Stand (žid.), Breiter (soc.) itd. Večje stranke so se pa izjavile proti nujnosti predloga, ki je bila tudi končno odklonjena. Res je, da so razmere v Galiciji naravnost nebovpijoče. Tam je kmet popolnoma izročen izkoriščanju ošabne žlahte, ki izpreša ljudstvu zadnji krajcar, da ga zapije s svojimi babami. . . 8. seja je nadaljevala prepir zaradi volitev. Rusini so vzporedili pri temu neko novo demonstracijo. Sredi med govorom poslanca Dulemba so pričeli rusinske svobodomiselnice pesni peti. Ministri in poslanci so gledali začudeno in potem deloma zapustili zbornico. 9. seja se je pečala s soc. dem. predlogom glede vpeljave splošne in enake pravice za deželne zbornice. Prvi je govoril

češki socialist Nemec. Za njim se je oglasil češki Janez Klobasa grof Sternberg, mož ki bi spadal v kakšni cirkus za „dummer Augusta“, ne pa v državni zbor. Tudi ta predlog je bil odklonjen. 10. s. e. j. a. — Izmed došlih vprašanj in predlogov treba omeniti sledeče: Posl. Markov je predlagal vojaški odpust za čas žetve na Gališkem. Posl. Redlich je interpelliral z ozirom na neko izjavo ogrskega ministerskega predsednika glede Bozne in Hercegovine. Zdaj se pričenjajo namreč Madžaroni že domišljevati, da sta i Bozna ter Hercegovina „ogrsko ozemlje“. Potem je zbornica nadaljevala razpravo predloga glede vpeljave splošne in enake volilne pravice za deželne zbornice. Glavni govornik za ta predlog je bil pos. Selinger (soc.), ki je omenil, da delavstvo v Avstriji ne bode mirovalo, dokler ne doseže splošne in enake volilne pravice za vse zastope. Po razpravi se je odklonila nujnost predloga z 193 proti 158 glasov. — Potem je prišel nujnostni predlog glede podelitve „urlauba“ za čas žetve na dnevni red. Prvi je govoril posl. Markov v ruskem (!) jeziku. Seveda je prišlo do burnih prizorov. Posl. Peschka (nemški narodnjak) je izjavil, da je za predlog, ali na nujni način se isti ne da rešiti. Deželnoobrambeni minister fcm. Latscher je izjavil da vlada ni proti temu predlogu, da pa letos ne more veliko napraviti. Nujnost predloga se je končno odklonila. Torej za kmeta zopet nič! Zbornica je pričela potem razprava oz. prvo čitanje proračunskega provizorija. Prvi je govoril zopet prismojeni grof Sternberg. Posl. Schöpfer je govoril o davkih in zahteval pametni preostroj davčarstva. Končno se je pečal tudi z ogrsko državno polovico. Posl. Olesnicki (Rusin) je izjavil, da bodo Rusini proti vladnemu predlogu glasovali. Nato je bila kmalu seja zaključena.

150.000 kron je koštala državna zbornica v teh 14 dneh. Kaj se je pa doslej napravilo? Ničesar! Psovati smo slišali, proklinjati, — kmalu bi pokale celo zaušnice, katere bi sicer marsikateri teh čednih poslancev zaslužil, ker žre ljudski denar, brez da bi kaj koristnega naredil. V razpravi zbornice zaradi sleparije pri galiških volitvah se je čulo sledeče prijazne besede: Vi vol! Visokorojeni zločinec! Vi spadate v „Wurstelprater“! Švindler, držite gobec! Korupcijonist! Koliko kognaka ste danes že spili? Volilni sleparji! Znoreli bik! Ušivec! Iz katere ječe ste pa vi ušli? itd. itd. Poljskemu kaplanu Stojalovski se je očitalo, da je ukradel drago lampo, ki je bila določena za Jeruzalem itd. itd. . . In te šnoparske psovke so koštale 150.000 kron. Zunaj na deželi pa čaka kmet na podporo, ker mu je toča vse zbilala, — zunaj vlada revščina! Res, groza obide človeka, ko vidi take razmere.

Avstrijsko kmetijstvo. Na podlagi postav z 1. 1902 se je na Avstrijskem prvič kmetijska in gozdarska podjetja štelo. Poštelo se je skupno 2.856.748 kmetijskih in gozdarskih podjetij (gozdarskih je le 9461. Najmočnejše je malo in srednje posestvo. Štelo se je namreč:

od 2 do 5 hektarov	806.290 podjetij
5 „ 50 „	766.754 „
čez 50 hektarov	36.382 „

Na Štajerskem in Koroškem leži stvar tako-le:

	pod 2 ha	od 2 do 100 ha	čez 100 ha
	število posestev		
Štajersko	33.571	99.042	1613
Koroško	12.923	24.894	1095

Te številke dokazujejo, da pri nas še gospodari mala in srednja kmetija in da bi torej mali kmet od pametne gospodarske politike največ dobička imel. Še bolj dokazujejo to številke v kmetijstvu in gozdarstvu osluženih oseb. Teh oseb je 9.070.668 in se razdelijo tako-le:

Posestniki	3.424.016
Družinski člani	4.389.405
Uradniki	12.284
Nadzorniki	57.657
Posli	942.756
Hlapci	244.540

Velikanski pomen kmeta tiči v teh številkah. Čas je, da se pričena v državi kmeta vpoštovati.

Nismo še črnil! Posl. Lecher je izračunal, da je bila pri zadnjih volitvah na Avstrijskem večina volilcev naprednega mišljenja. Skupno je bilo namreč izvoljenih 189 klerikalnih poslancev vseh narodov z 1.357.000 glasovi. Na drugi strani pa je bilo voljenih 239 naprednih ali svobodomiselnih poslancev z 1.860.000 glasovi. Ker moramo k neklerikalnim poslancem tudi socialne demokrate računati, katerih je bilo voljenih 86 z 1.050.000 glasovi, zato lahko trdimo, da je bilo oddanih čez 1 1/2 milijona glasov več za napredne poslance nego za črnuhe.

Položaj na Ogrskem postaja zopet vedno resnejši. Košutova gospoda boče zapeljala državni voz v največje blato. Bivši ministerski predsednik Banffy je dejal zadnjič v Szegedinu: „Politični položaj na Ogrskem je danes veliko težavnejši nego l. 1848. Mi stojimo pred politično gospodarsko in družbeno katastrofo. In naša vlada nima moči, ki bi bile primerne tej nevarnosti.“ — No, vsa politična modrost Košutjancev ne pomaga ničesar. Zato pa naj pazimo Avstrijanci, da ne bi ogrska nevarnost i naša postala.

Madžaroni postajajo vedno predrznješi. V zadnjem času so prišli v ostri preprič s hrvatskimi poslanci. Košutovci hočejo Hrvate pogoltniti. Ti se pa branijo. V parlamentu so delali hrvatski poslanci obstrukcijo. Vlada je postavila novega bana, kateri je pri Hrvatih splošno neprijatelj. Na Hrvatskem so se zgodile velike demonstracije in pričakovali so še večje. Zdaj pa so povedali Madžaroni svetu še nekaj novega. Po berlinski pogodbi se je pooblastilo Avstrijo, da položi svojo roko na Bosnijo in Hercegovino. Zdaj je vtaknila Avstrija svoj denar v te zane-marjene pokrajine ter jih odprla kulturi in — gospod Košut pravi nakrat, da sta Bosna in Hercegovina pravzaprav „ogrsko“ pokrajine. Vse kar je prav, ali čas bi bil, da se požene enkrat to Košutovo prevzetno bando v kozji rog!

Dopisi.

Brežice na Savi. (Učitelj Zupan na „Krankenurlaubu“). Kakor splošno znano, dobil je učitelj na tukajšnji utrakvistični šoli g. Zupan bolniški odpust do počitnic. Reklo se je, da ima naduho. Ali tako huda menda ni ta njegova bolezen, da bi učitelj ne mogel svoje službe opravljati, ker se vozi s kalesom pridno okoli, kar je prav čudno za nadušljivega človeka. Ker je najemnik kranjske kopelji Čadež, se pelje vsak dan tja, da nadzoruje zgradbo. Za to delo je dosti zdrav, za šolo pa ne. V kljub svoji naduhi se je udeležil Zupan tudi prvaških slavnosti v Pragi. Vprašamo tedaj c. k. deželni šolski svet v Gradcu, jeli je temu znano, da ima učitelj Zupan postranski posel kot najemnik kopelji in da porabi začasni odpust za pospešitev svojega privatnega podjetja ter za udeležitev pri prvaško-hujskajočih veselicah?

Več očetov.

Poličane. Dragi „koštrun-birt“ in Pišekov agitator France Gajšek! Podpisani obžalujem tvojo smolo, v katero te je zakopala božja previdnost. Zvedli smo po naprednih listih, kako „lepe kšefte“ znaš delati z mrhovino. Prosimo te, da pripraviš tudi za letošnjo Ciril- in Metodovo slavnost obilno prav finih, pristnih klobasic in nekaj šniceljnov, da boče tvojim gospodom, zlasti častiti duhovščini, prav dobro teknilo. — Tvoj

prijatelj. — Opomba od več poličanskih mož: Poličanski g. župnik zdaj lahko razvidi, da ima med svojimi ovčicami tudi enega predrznega „koštruna.“ Ali padel je v veliko lužo, iz katere je težka rešitev. Ne bode mu pomagalo, da se bori s svojimi dolgimi zvitiimi rogi, ker bodo kmalu „obštucani“...

Sv. Trojica v Slov. gor. V ponedeljek dne 1. t. m. so se pri nas vršile občinske volitve in so klerikalni podrepniki napeli vse sile da bi zmagali. Pa o joj! Akoravno so strastno agitirali in skoraj noč in dan pooblastila lovili, vendar jim nič ni pomagalo. Naprosili so si tudi Habjančiča po domače Strah, iz Gornjega Porčiča, kateri je že kot agitator znan in se tudi pri vsaki priliki baha z svojim znanjem postav; mož ima skoraj pri vsaki pravdi in volitvi svojo dolgo brado zraven vsled česar ga že imajo za „dohtarja“, akoravno ima skoraj povsod smolo. Z njim je prišel tudi njegov svetovalec Bračko, da bi nazadnjakom pomagala. Ta dva sta tudi cele dni glasove lovila kolikor sta mogla in še celo pooblastila seboj prinesla. Vendar pa je tudi njima pomoč bila preslaba. Tudi Antonjevski kaplan Lasbaher je agitiral in volilcem dopisoval, da bi se morali pri Bračiču v Spodnji Senarski zbirati in pod njegovo komando voliti (imamo take pisme vzrokov:) Tako vmešavanje je postavno prepovedano in Lasbaharju se zna kaj pripetiti. Drakrat se je pri Antonu oznanilo, da je volitev v Senarski; Tudi zborovanje so imeli pod Lasbaherjovo komando, vendar je večina Antonjevških volilcev stala na strani naprednjakov in se ni dala od političnega kaplana zmotiti. Še celo žene so pooblastila lovile za svoje može in se je pri tej priliki neka žena iz Spod. Senarske, katere je že imela v mislih svojega moža za predstojnika, sama sebe pa za pravega komandanta, hudo opekla. Hotela je pooblastilo od neke vdove imeti, ali ta jo je prav pošteno oštela in ji duri pokazala. Govorili so okoli: „zmaga je naša“ in „sijajna“ ter so si tudi topiče in smodnik pripravili, da bi streljali. Ali spodletelo jim je in se je njih klic „Zmaga e naša“ v „Zguba je naša“ spremenil. Prav klavirno in pobito so se od voliča pobirali, ker so v vseh treh razredih popolnoma propali. Pokazalo se je pri tej priliki, da se može zavvedajo in se ne dajo več od Berarda, Lasbaherja, Habjančiča in farških podrepnikov za nos voditi, ter so stali kakor skala in volili odbornike, do katerih imajo zaupanje. Toraj vsa hvala in čast naprednim volilcem in ne dajte se tudi pri drugih enakih prilikah od podrepnikov motiti! Živeli!

Sv. Bolfeng v. g. (Župnik Ilesič pod varnim ključem). Bodi nam pozdravljen, Atila II., šiba božja za malopridne farje, za slabe občinske predstojnike in največji strah za od popov zapeljane tercijalke! — Že parkrat je „Štajerc“ pisal nekoliko tehtnih besed radi obnazanje bol-fenskega župnika Ilesiča. Ljudje pa temu niso verjeli, tamveč so rekli, da je bila to laž. Uganjal je dejanja, katerih beli papir v tiskarni ne sprejme, ker črnilo zaradi bohnjenja svojoj dolžnost odpove. Mož je počenjal šolskim dekletcam dajati najprve lepe pildeke, potem denar; ko so mu bile nekatere že popolnoma vdane, kupil je približno petim tudi lepe ženske urice. Ženi Balažovega Lojzeka pa je špendiral za godovno krasno stensko uro, pa ne vemo zakaj. Že pred tremi leti so se delavke na njive govorile, ko so koruzo rezale, da sta ženka in župnik — prijatelja. No, v petek večer ob 9. uri se je pripeljal iz Ptujja sodnijski sluga na bicikeljnu z povjelm, da se mora župnik na mestu brez obotavljenja k. c. k. sodniji v Ptuj odpeljati. Župnik je moral vbogati. Peljal ga je sosed krčmar Horvat, na največjo žalost vseh tercijalke. Kaj bodo k temu sodniki rekli, to še doživimo, ako nam Bog to dopusti, ki se je naveličal tega ravnanja z deco...

Sv. Peter, Medvedovo selo. V zadnjem času je našim klerikalčkom greben tako zrasel, da bi bilo dobro, da ga dragi „Štajerc“ s tvojimi škarkji malo pristucaš. Tako se je na povelje cerkvenega ključarja (velika oseba) stavil slavalok v pozdrav novega župnika, les pa se je v prvi bližni hosti nekega revnega kočarja brez vsega vprašanja vzel — seveda se je pozneje glibalo, in se mu od klerikalne strani prigovarjalo, da naj te smreke cerkvi daruje, pa ne

vemo kaj ima cerkev s tem; za navadno tat bi bila stroga kazen najboljši odgovor. Na Golov večer pa si je mladi Verk, gospod Franč, apodupal na tujem svetu in v bližini vrh alopij z slannatimi strehami vkljub vedno v dajočem vetru napraviti velikanski kres z različnimi paganskimi burkami, pri katerih so služile — senene vile. Brez dovoljenja je košenine kres napraviti in na ta način vse veliko košnje na tujem pokratiti, več poalopij, nepotrebno v nevarščino postaviti, to se pričast in slava našim slovenskim apostolom. Nam je vse eno, se li pripravi kres v proš sv. Janeza Kresnika, ali kakor ta nezreli poltrdi, na čast „sv. Sčidmarku“ (pride god v hodnji koleodar sv. Mohorja) ali pa v češeslov. apostolov; imeti mora pridedliti prado istega sveta in ne sme biti nikake neščine. Ošabni fantek pa si zna nasledke za neotesano obnašanje sam pripisati. Plafil gototudi njegov oče ni posebno vesel, kajti letoš slaba letina se tudi gospoda Verka ni mogla ogniti. Franček nučaj pamet!

Sv. Jakob v Slov. gor. Zelo nas je veseli predragi „Štajerc“, da si zadnjič našega mleko-zobnega kaplana Rabuzeka spet malo pokračal, ker ta žegnani fant je bil tvoje krtače res potreben. Ta dan je bilo pri sv. Jakobu živahno. — Vai mladi in stari, biteli so k ročnikom „Štajerca“, naj se jim dovoli, prečita dopis. — Krtača je bila sicer precej ojaa za Rabuzekovega Jakeca še mnogo premehker to beano kaplanče že spet blati vsa ga štovanja vredne može, po umazanih klerikalnunjah. Jaka, ali se še spominjaš na pretezo zimo? Kam pa si hodil se pogrevat, ko nisi denarica, da bi si kupil drv? Kdo ti je pa kup drva, da te ni bilo od mraza konec? Ali se spominjati, kdo ti je posodil denar, da ti bilo sploh mogoče plačati delavce, kateri se rigolali? Ali si se temu dobrotniku že zahvalil? Gotovo samo s tem, da ga napadaš po tvojnjah na neznosni način. Ali se tako ravna božjemu namestniku pristojno? Tudi Rabuzek podrepnik in agent „Kapinov Anza“ že veprosi, da bi ga „Štajerc“ malo pokračal. T tega čevljarčka, kateremu je Rabuzek že nekaj „žegnov“ podelil, bi bilo tudi veliboljši, da bi ostal doma pri svojih kopial, kakor pa da agitira ob času volitve po občini in pomaga Rabuzeku blatiti naše poštenjake, klerikalnih kunjah. Svetujemo Ti, da postas miren, ker drugače se Ti zna slična goškakakor tvojemu „komandantu“! Kapinovemu varišu „iz Hobele“ tudi svetujemo, da se mbrzda...

Iz Sobote-Mute in Olimja. Ker bivši župnik Jože Kotnik v Soboti in Muti in sedaj v Olimju svojo neprestano ošabnost in predrznost v redvišji meri kaže, zlasti proti učiteljem, se mu sme več priznati, sicer mu greben preveč zraste! Ta Jože Kotnik je v Soboti nad Matcelo na koroški meji s tamošnjim šolovodjo Anton Remšnikom in njegovo soprogo, takolal, kakor mačka z mišjo. Iz prižnice je zapdal učitelja, ki je bil kot orglavec na tako surovo, da je potem cela fara župnika vrazil, in moral se je od tamkaj spraviti. Učitelj in njegova soproga sta bila vzor potnjživosti, zato sta si proti razburjenem petadino z jokanjem in pomagala. Ko pa je zopet k njima sta morala vse požreli in pobiti, kajti on je bil „gospod“, ona dva pa njegova podložna in sužnja! — Pa kaj hitro je zopet brez vsacega najmanjšega vzroka v kim, srditimi očmi hudo gledati in ikati v voda, kje bi se kregal in, če družga ni zahteval je v šoli in cerkvi slovenski jkar pa ni več mogoče, ker je že najmanj let tamkaj vse nemški, izvzemši nekaj služabnih. Ako hoče tu med Slovenci živeti kaj pa sili med Nemce, potem pa tamkaj saj?! Ravnotako je kasneje na Muti začel je v pričo vseh učencev od oltarja vse napadal! Konečno se je s tamošnjimi frizami in tržani na neki njivi zaradi meje aprl, in je tako kakor nočna svetilka pri vlaku na leznici z velikimi očmi rudeče gledal, se gospodje nekaj kazali in rekli: mar nas živje požreli? Sedaj mu ni drugega ostalo, korporet kopita pobrati in se s pomočjo